

**Τὸ Ἑλληνικὸ
Συνδικαλιστικὸ
Κίνημα**

30

ΕΚΔΟΣΗ: Δ. Σ. Κ. - ΑΘΗΝΑ 1963

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1697
4-5-64

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΕΥΝ/Β-30

Β2/2

Όμιλία του Γενικοῦ Γραμματέα του Δ.Σ.Κ.

ΔΗΜΗΤΡΗ Α. ΣΤΡΑΤΗ

Συή Διάσκεψη του Παρισιοῦ τῆς 23-24 Μαρτίου 1963

Γιά τή Γενική Ἀμνηστία καί τή Δημοκρατία στήν

Ελλάδα.-

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Α.Σ.Κ.Ι. ἀριθ. εισερχομ. 11096

Κυρίες καί Κύριοι, Ἀγαπητοί φίλοι,

Βασικό συστατικό τῆς Δημοκρατίας εἶναι τό δικαίωμα τῶν πολιτῶν μιᾶς χώρας, νά συνεταιρίζωνται ἐλευθέρως.

Καί βασικό γνώρισμα τῆς Δημοκρατίας ἀποτελεῖ ὁ ἐλεύθερος συνδιαλισμός.

Χωρίς ἐλεύθερο συνδιαλισμό δέν νοεῖται Δημοκρατία.

Καί χωρίς Δημοκρατία δέν μπορεῖ νά ὑπάρξη ἐλεύθερος συνδιαλισμός.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπῆ ὡς συμπλήρωμα τῶν ὅσων ἀκούσατε γιά τή Δημοκρατία στήν Ελλάδα νά σᾶς μιλήσω γιά τό συνδιαλιστικό κίνημα στή χώρα μας.

Γιά νά μπορέσω νά σᾶς δώσω μιᾶ πλήρη εἰκόνα θεωρῶ ἀναγκαῖον νά κάμω μιᾶ σύντομη ἀναδρομή στό παρελθόν.

Ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος βρῆκε τό Ἑλληνικό Συνδιαλιστικό Κίνημα κάτω ἀπό τό Φασιστικό καθεστῶς τῆς δικτατορίας τοῦ Στρατηγοῦ Μεταξᾶ.

Κατά τό διάστημα τοῦ Πολέμου καί τῆς κατοχῆς, τά ἴδια σχεδόν συνδιαλιστικά στελέχη πού ἐξεπροσώπησαν τό φασιστικό συνδιαλιστικό κίνημα, τέθηκαν στήν ὑπηρεσίαν τῶν κατακτητῶν.

Ἀπό τῆς ἀρχῆς ὅμως τῆς κατοχῆς μιᾶ ομάδα ἀπό τά πλιό προοδευτικά καί ἀριστερά συνδιαλιστικά στελέχη, ἰδρύσαν τό Ἐργατικό Ἐθνικό Ἀπελευθερωτικό Μέτωπο, τό ὁποῖον καθ' ὅλον τό διάστημα τῆς κατοχῆς, συνεργάσθηκε μέ τό Ἐθνικό Ἀπελευθερωτικό Μέτωπο.

Τό Ἐργατικό Ἐθνικό Ἀπελευθερωτικό Μέτωπο (Ε.Ε.Α.Μ.) σέ συνεργασία μέ τό Ἐθνικό Ἀπελευθερωτικό Μέτωπο (Ε.Α.Μ.) ἐναθοδήγησε τήν ἐργατική τάξη σέ ὅλους τούς ἡρωϊκούς της ἀγῶνες κατά τῶν κατακτητῶν καί ὀργάνωσε σειρᾶν ἀπεργιῶν καί διαδηλώσεων στούς δρόμους.

Μετά τήν ἀπελευθέρωση ἡ Γενική Συνομοσπονδία

Έργατων (Γ.Σ.Ε.) καί ἡ πλειοψηφία τῶν Ὁμοσπονδιῶν καί τῶν Συνδικάτων, περιῆλθεν ὑπό τήν ἀπόλυτη ἐπιρροή καί ἐμπροσώπηση τῶν στελεχῶν τοῦ Ε.Ε.Α.Μ.

Τό κίνημα ὅμως τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944, ἀνέτρεψε τήν ὅλη κατάσταση πού εἶχε δημιουργηθῆ μετά τήν ἀπελευθέρωση καί ἡ Γ.Σ.Ε. περιῆλθε καί πάλιν στά χέρια τῶν στελεχῶν ἐκείνων πού ὑπηρετήσαν τή δικτατορία καί τούς κατακτητές.

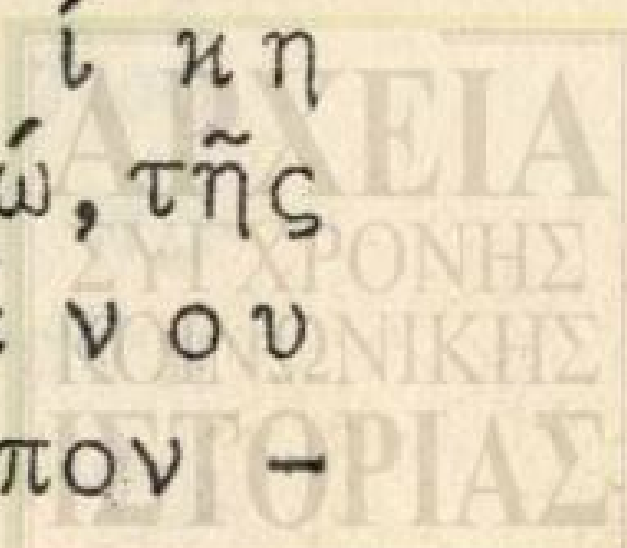
Μέ τήν ἐπέμβαση τοῦ ἐμπροσώπου τῶν Ἀγγλικῶν Συνδικάτων κ. Σιτρίν, ὁ ὁποῖος κατὰ τό Δεκεμβριανόν Κίνημα εἶχεν ἔλθῃ στήν Ἑλλάδα καί κατόπιν μέ τήν ἐπέμβαση τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα τῆς Παγκόσμιας Συνδικαλιστικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Λουί Σαγιάν, ἀνασχηματίσθη ἡ Διοίκηση τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας μέ τή συμμετοχή ἐμπροσώπων τοῦ Ἐργατικοῦ Ε.Α.Μ. καί ὁπαδῶν τῆς δεξιᾶς.

Τόν Μάρτιον τοῦ 1946 ἡ Διοίκηση τῆς Γ.Σ.Ε. ἐκάλεσε τό πρῶτο μεταπολεμικό Συνέδριο τῆς Συνομοσπονδίας, μέ τήν βοήθεια τῆς Παγκόσμιας Συνδικαλιστικῆς Ὁμοσπονδίας καί μέ τήν παρουσία σ' αὐτό ἀντιπροσώπων τῶν Γαλλικῶν τῶν Ἀγγλικῶν καί τῶν Ῥωσικῶν Συνδικάτων.

Παρά τή συμφωνία ὅμως πού εἶχε ἐπέλθει γιά τή σύγκληση τοῦ Συνεδρίου, τήν τελευταία στιγμή, ἀρνήθησαν νά πάρουν μέρος σ' αὐτό οἱ ἐμπρόσωποι τῆς δεξιᾶς καί οἱ ὀλίγοι ὁπαδοί των.

Μετά πάροδόν ἕξ μηνῶν ἡ τότε Κυβέρνηση Τσαλδάρη καθήρεσε ἀυθαίρετα καί παράνομα τή Διοίκηση τῆς Γ.Σ.Ε. πού εἶχε ἐκλεγεῖ ἀπό τό Συνέδριο, διώρισε νέαν ἀπό τούς ὁπαδούς τῆς δεξιᾶς, πού ὑπηρετήσαν τή δικτατορία καί τήν κατοχή, συνέλαβε τή νόμιμη Διοίκησή μας γιατί εἶχαμε ἀρνηθῆ νά παραδώσουμε τά Ἀρχεῖα καί τό Ταμεῖον τῆς Συνομοσπονδίας, μάς παρέπεμψε σέ δίκη καί καταδικαστήναμε τέσσαρες μῆνες φυλακή.

Ἐδῶ ὀφείλω νά ἀναφέρω τήν παρουσία στή δίκη καί τήν υπεράσπισή μας τοῦ ἀειμνήστου Λέων Ζουώ, τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῆς Γαλλίας, ἀπεσταλμένου ἐν μέρους τῆς Παγκοσμίας Συνδικαλιστικῆς Ὁμοσπονδίας.

Από τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καί μέχρι σήμερα τά ἴδια σχεδόν πρόσωπα βρίσκονται ἐπί κεφαλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος.

Καί ἡ παραμονή αὐτή ὀφείλεται στούς παρακάτω λόγους, τούς οποίους θά προσπαθήσω νά ἐξηγήσω, δίνοντας ταυτόχρονα καί τήν εἰκόνα τῆς σημερινῆς καταστάσεως πού ἐπικρατεῖ στό Ἑλληνικό Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος τοῦ 1946-1949 εἶχε ἄμεση ἐπίδραση στό Συνδικαλιστικό Κίνημα.

Οἱ Κυβερνήσεις τῆς περιόδου τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐψήφισαν μιά σειρά ἐκτάκτων νόμων, πού ἰσχύουν καί μέχρι σήμερα καί οἱ ὁποῖοι στρέφονται κατά τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν καί τῶν συνδικαλιστικῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργατῶν.

Μερικοῦς ἀπό αὐτούς θά σᾶς ἀναφέρω :

1ον) Τό Γ΄ Ψήφισμα τοῦ 1946, τό ὁποῖον ἐσχάτως τροποποιήθηκε, καί τό ὁποῖον ἀπαγόρευε τήν ἐκδόσιν ἐφημερίδων καί παντός ἐντύπου, χωρίς προηγουμένη ἄδεια τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

Μέ τό ἴδιο ψήφισμα τιμωρεῖται μέ φυλάκιση τοῦλάχιστον ἕξ μηνῶν, ἐκεῖνος πού θά κηρύξη ἀπεργία, χωρίς νά ἔχη εἰδοποιήσει τήν Ἀστυνομία τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρες πρό τῆς κηρύξεως τῆς ἀπεργίας.

Βάσει τοῦ ψηφίσματος αὐτοῦ παρεπέμφθησαν στά Στρατοδικεῖα ἐμπρόσωποι ἐργατικῶν ὀργανώσεων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν κηρυχθεῖς προκηρύξεις γιά τόν εορτασμό τῆς Πρωτομαγιάς χωρίς προηγουμένη ἄδεια τῆς Ἀστυνομίας.

2ον) Τό Θ΄ Ψήφισμα τοῦ 1946 "περί ἀπολύσεως προσωπικοῦ δημοσίων ὑπηρεσιῶν" διά τά πολιτικά τους φρονήματα.

3ον) Ὁ Νόμος 512 τοῦ 1947 "περί μέτρων ἀσφαλείας τῶν ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὁφελείας.

4ον) Ὁ νόμος 516 τοῦ 1947 περί ἐλέγχου νομι -

μοφροσύνης " καί περί πιστοποιητικῶν κοινωνικῶν φρονημάτων".

Βάσει τῶν τριῶν αὐτῶν νόμων, ἀπελύθησαν χιλιάδες ἔργατῶν καί ὑπαλλήλων.

Ἄιόμη καί γιά τούς ὁδοκαθαριστές τῶν Δήμων καί τούς φύλακες τῶν Νεκροταφείων χρειάζεται πιστοποιητικό κοινωνικῶν φρονημάτων.

5ον) Ὁ Νόμος 392 τοῦ 1947 " περί μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κράτους" μέ τό ὁποῖον παρέχεται τό δικαίωμα τῆς ἐξορίας.

Βάσει τοῦ νόμου αὐτοῦ ἑκατοντάδες συνδικαλιστικῶν στελεχῶν ἐξορίστησαν καί παρέμειναν ἐξόριστοί ἐπί 10 - 17 χρόνια.

6ον) Ὁ νόμος 509 τοῦ 1947 διά τοῦ ὁποῖου ἐπιτρέπεται ἡ διάλυση Κομμάτων καί ἐπαγγελματικῶν Συνδικατίων.

7ον) Οἱ νόμοι " περί ἐπιστρατεύσεως τῶν ἀπεργῶν" τῶν ὁποίων συνήθως γίνεται χρήση.

8ον) Ὁ νόμος 2348 τοῦ 1953 " περί τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν καπνεργατῶν".

Σύμφωνα μέ τό νόμο αὐτόν, γιά νά ἐργασθῆ κανεῖς στά καπνά χρειάζεται ἔγκριση ἐπιτροπῆς μέ τή συμμετοχή τῶν αστυνομικῶν ἀρχῶν. Καί ἡ διάρκεια τῆς ἐργασίας εἶναι μόνον γιά μία ἐβδομάδα. Γιά νά συνεχιστῆ χρειάζεται νέα ἔγκριση τῆς Αστυνομίας.

9ον) Ὁ νόμος 3239 τοῦ 1955 "περί συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας".

Σύμφωνα μέ τόν νόμο αὐτόν, κάθε διαφορά μεταξύ ἔργατῶν καί ἐργοδοτῶν γιά τούς μισθοῦς καί τά ἡμερομίσθια παραπέμπεται σέ ὑποχρεωτική διαιτησία, πρώτου καί δευτέρου βαθμοῦ.

Κατά τό διάστημα τῆς διαιτησίας, ἀπαγορεύεται μέ ποινές φυλακίσεως τό δικαίωμα τῆς ἀπεργίας.

Ὅλων αὐτῶν τῶν νόμων καί ψηφισμάτων γίνεται ἀστηροτάτη ἐφαρμογή.

ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Υπεράνω καί πέραν τῶν νόμων αὐτῶν ὑπάρχει ἡ ἀυθαίρετη ἐπέμβαση τῶν Δημοσίων καί Αστυνομικῶν Ἀρχῶν στή ζωή καί τή λειτουργία τῶν ὀργανώσεων.

Αὐθαίρετες καί παράνομες καθαιρέσεις Διοικήσεων τῶν ὀργανώσεων ἐκ μέρους τῶν Νομαρχῶν καί διορισμοί νέων τῆς ἀρεσκείας των καί ἀυθαίρετες ἐπεμβάσεις τῶν Αστυνομικῶν Ἀρχῶν, κατά τίς ἀρχαιρεσίες τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων.

Ἄνόμα θά πρέπει νά σᾶς εἰπῶ ὅτι σέ κάθε Ἀστυνομικό Τμήμα, ὑπάρχει καί τμήμα συνδικαλιστικό γιά τήν παρακιολούθηση τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων.

Τά μέτρα αὐτά καί ἡ ἄσκηση τρομοκρατίας σέ βάρος κάθε προοδευτικοῦ Συνδικαλιστικοῦ στελέχους, ἐπέδρασαν ἀποφασιστικά στή σημερινή διαμόρφωση τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Οἱ διοικοῦντες καί σήμερα τή Γ.Σ.Ε. καί τήν πλειοψηφία τῶν ὀμοσπονδιῶν καί τῶν τοπιῶν Ἐνώσεων, χάρις στούς νόμους αὐτούς, τίς ἐπεμβάσεις τῶν Δημοσίων καί Αστυνομικῶν Ἀρχῶν καί τήν ὑλική ἐνίσχυση τοῦ Κράτους, ἐμεταλλευόμενοι τόν δῆθεν κομμουνιστικό κίνδυνο καί ἐν ὀνόματι τῆς προστασίας τῆς πατρίδος, ὀργιάζουν κυριολεκτικά σέ βάρος τῆς ἐργατικῆς τάξεως, μέ τή βία καί τήν ἐφαρμογή ἀντισυνδικαλιστικῶν καί ἀντιδημοκρατικῶν μέτρων.

Μέ ὀρισμένες διατάξεις εἰς τά Καταστατικά, ἐλέγχουν τόν τρόπο τῆς συγκροτήσεως τῶν συνεδρίων καί ἐξασφαλίζουν τήν πλειοψηφία.

Οὐδείς - πλὴν τῶν Διοικήσεων αὐτῶν - δύναται νά γνωρίζη ἢ ἔχει τό δικαίωμα νά ἐλέγξη, τόν ἀριθμόν τῶν Συνδικατῶν καί τόν ἀριθμόν τῶν μελῶν των, βάσει τῶν ὀποίων συγκροτοῦνται τά συνέδρια καί ἐκλέγονται οἱ ἀντιπρόσωποι των εἰς αὐτά.

Μέ απόφαση τῆς Γ.Σ.Ε., ἡ Διοίκησή της ἔχει τό δικαίωμα νά ἐλέγχη τά πολιτικά καί συνδικαλιστικά φρονήματα τῶν ἐμπροσώπων τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων.

Μέ τή διάταξη αὐτή ὑποχρεοῦνται οἱ Διοικήσεις τῶν Συνδικάτων, τῶν Ὀμοσπονδιῶν καί τῶν τοπικῶν Ἐνώσεων, νά ὑπογράφουν καί νά στέλνουν στή Συνομοσπονδία "ὄ ρ η ο ν π ί σ τ ε ω ς" εἰς τόν ὁποῖον ἀναγράφονται μεταξύ ἄλλων, ὅτι διαδηλώνουν τήν πίστιν των :

α) Εἰς τήν ἀντίθεσιν τοῦ Ἐλευθέρου Δημοκρατικοῦ συνδικαλισμοῦ πρός τόν διεθνῆ Κομμουνιστικόν συνδικαλισμόν.

β) Εἰς τήν συνεργασίαν τῶν τάξεων.

γ) Εἰς τήν νόμιμον δρασίαν τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων, ἐντός τῶν πλαισίων τῶν νόμων, τῆς πολιτείας.

δ) Εἰς τήν ἀρμοδιότητα τῆς Γ.Σ.Ε. νά ἐλέγχη τήν συνδικαλιστικήν δρασίαν τῶν Διοικήσεων καί νά ἐπιβάλη κυρώσεις διά πᾶσαν πρᾶξιν ἢ παράλειψιν.

Μέ τήν διάταξη αὐτή ἡ Γ.Σ.Ε. ἔχει διαγράψει ἢ ἀρνεῖται νά ἐγγράφη σειράν ὀργανώσεων, οἱ Διοικήσεις τῶν ὁποίων ἀρνοῦνται νά ὑπογράφουν τόν Μακαρθιόν αὐτόν ὄρκιον ὅπως τόν ἔχουν χαρακτηρίσει οἱ "Ἕλληνες ἐργάτες".

"Ἐνα ἀνόμα χαρακτηριστικό τῆς καταστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος εἶναι ἡ διαγραφή ἐκ μέρους τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας σειράς συνδικάτων τά ὁποῖα ἐτόλμησαν νά ζητήσουν τήν ἀποφυλάκιση τοῦ Ἑθνικοῦ μας ἥρωα Μανώλη Γλέζου.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ

Ἐνεῖνο ἐπίσης πού χαρακτηρίζει τήν κατάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος εἶναι καί τό θέμα τῶν ἐπιχορηγήσεων τῶν γενικωτέρων ἐργατικῶν ὀργανώσεων ἐκ μέρους ὀργανισμῶν κατευθυνομένων ἀπό Κυβερνήσεις.

Ἀπό ἐτῶν λειτουργεῖ ὀργανισμός ὑπό τόν τίτλον "Ἐργατική Ἐστία".

Σύμφωνα μέ νόμο ὅλοι γενικά οἱ μισθωτοί ὑποχρεοῦνται νά εἰσφέρουν εἰς αὐτήν ἕνα ἡμερομίσθιο τό χρόνο.

Τά κεφάλαιά της διαχειρίζεται Συμβούλιο ἀπό ἐμπροσώπους τοῦ Κράτους, τῶν εργοδοτῶν καί τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν, καί διατίθενται γιά οἰκονομικές ἐπιχορηγήσεις πρὸς τίς ἐργατικές Ἐνώσεις κατὰ τήν ἀνεξέλεγκτη κρίση τοῦ Υπουργοῦ Ἐργασίας.

Ἀποτέλεσμα καί συνέπεια τῆς χρηματοδοτήσεως αὐτῆς, εἶναι ἡ ἐξάρτηση τῶν Διοικήσεων τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καί ἡ διαφθορά τῶν συνειδήσεων.

Ἐστερα ἀπό τήν ἐξέγερση τῆς ἐργατικῆς τάξεως κατὰ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ ἡ σημερινή Κυβέρνηση ὑποχρεώθηκε νά μειώσῃ τό πρὸς τήν Ἐργατικὴν Ἐστίαν ἕνα ἡμερομίσθιο σέ μισό καί σέ συνἐργασία μέ τήν Γενική Συνομοσπονδία Ἐργατῶν καί τόν Σύνδεσμο τῶν Βιομηχάνων, νά παραχωρήσῃ τό ἄλλο μισό πρὸς τήν Γενική Συνομοσπονδία Ἐργατῶν καί τὰ τμήματά της, μέ τήν ὑπογραφή τόν περασμένο Ἰούνιο, μιᾶς συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας μεταξύ τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας καί τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων.

Στή σύμβαση αὐτή παρέχεται μέν τό δικαίωμα στόν ἐργαζόμενον νά ἀρνηθῆ τήν κράτηση τοῦ μισοῦ ἡμερομισθίου, οἱ διατυπώσεις ὅμως πού ἀπαιτοῦνται (ὑποβολή ἐγγράφου δηλώσεως στόν εργοδότη καί στό Σωματεῖο) καί οἱ ἐπεμβάσεις τῶν εργοδοτῶν, τῶν ἀρχῶν καί τῶν πρὸς τήν Συνομοσπονδία προσκειμένων Διοικήσεων τῶν Σωματείων, ἀνόμα καί ὁ φόβος τῆς ἀπολύσεως, ὑποχρεώνουν ἕνα μεγάλο μέρος τῶν ἐργαζομένων καί ἰδίως τῶν μή ὀργανωμένων νά ὑποκύπτουν καί νά δέχωνται τήν κράτηση τοῦ μισοῦ ἡμερομισθίου.

Θά πρέπει νά σημειωθῆ ὅτι ἡ εἰσφορά αὐτή τοῦ μισοῦ ἡμερομισθίου δέν ἔχει καμμιά ἀπολύτως σχέση μέ τίς τακτικές συνδρομές, τίς ὁποῖες ὑποχρεώνονται νά καταβάλουν τά μέλη στίς ὀργανώσεις των, σύμφωνα μέ τά καταστατικά των.

Ἐδῶ θά πρέπει ἐπίσης νά σημειώσω ὅτι ἡ Γενική

Συνομοσπονδία Ἑργατῶν, δέν εἰσπράττει παρά ἐλάχι -
στες συνδρομές ἐκ μέρους τῶν ὀργανώσεών της καί τοῦ -
το λόγῳ ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης τῶν ἑργατῶν πρὸς ἐ -
κείνους πού τήν διοικοῦν, πρᾶγμα τό ὁποῖον τοὺς ὑ -
ποχρέωσε νά καταφεύγουν πρὸς τόν ὀργανισμό τῆς Ἑρ -
γατικῆς Ἑστίας καί σήμερα στήν ὑποχρεωτική εἰσφο -
ρά τοῦ μισοῦ ἡμερομισθίου ἀπό ὅλους γενικά τοὺς μι -
σθωτοὺς, ἀνεξάρτητα εἴναι ἢ ὄχι ὀργανωμένοι σέ
Σωματεῖα.

Τό μέσον αὐτό τῆς ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς εἶχεν
ἰσχύν καί πρίν ἀπό λίγα χρόνια καί κατηργήθη ὑ -
στερα ἀπό τήν ἀντίδραση τῶν ἐργαζομένων καί τῆ δημό -
σια καταδίκη ἐκ μέρους τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἑργα -
σίας καί ἐμπροσώπων Διεθνῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων.

Χαρακτηριστικῶς τῶν οἰκονομικῶν τῆς Γενικῆς Συν -
ομοσπονδίας Ἑργατῶν εἶναι καί μιά ἔκθεση τοῦ ἐκ -
προσώπου τῆς Διεθνοῦς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐλευθέρων
Συνδικιάτων, Ἀμερικάνου Συνδικαλιστή κ. Μπράουν, ἡ
ὁποία ἐσχάτως ἤρθε στή δημοσιότητα καί στήν ὁποία
μεταξύ πολλῶν ἄλλων ἀναγράφονται καί τὰ ἑξῆς :

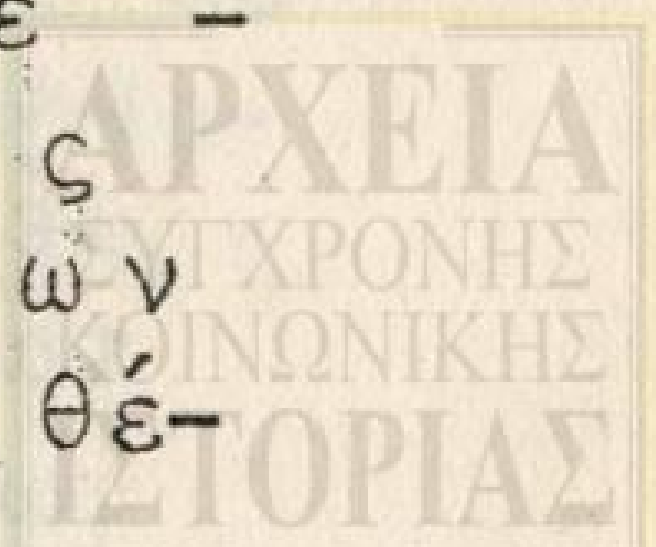
" Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι μέ τό ποσόν τῶν ὑπὸ
Κυβερνητικόν ἔλεγχον χρημάτων, τό ὁποῖον εἰς
ἐρευσεν εἰς τὰ Συνδικιάτα, δέν ὑπάρχει ἐλπίς
πραγματοποιήσεως ἀληθοῦς ἐλευθέρου συνδικα -
λιστικοῦ κινήματος".

Καί παραιάτω :

" Θά συνηγόρουν διά μίαν βαθεῖαν μελέτην, ὄχι
μόνον ἐπὶ τῶν δαπανῶν καί τῆς χρησιμοποίησε -
ως κυβερνητικῶν κεφαλαίων, ἀλλά ἐπίσης καί
διά κυβερνητικῶν κεφαλαίων, τά ὁποῖα εἰσῆλ -
θον εἰς τήν Ἑλλάδα, διά τοὺς πάσης φύσεως
σιοπούς καί δραστηριότητες τῶν ἀναφερθέντων
Συνδικιάτων".

Ὁ πατωλός τῶν χρημάτων αὐτῶν τά ὁποῖα εἰσέ -
ρευσαν καί εἰσρρέουν " εἰς τὰ χρηματοκιβώτια τῆς
Συνομοσπονδίας " δέν διατίθενται ὑπέρ τῶν ἀγώνων
τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἀλλά στήν ἐξασφάλιση στίς θέ -
σεις των ἐκείνων πού τήν διοικοῦν.

Συνέπεια τῆς ὅλης αὐτῆς καταστάσεως εἶναι ἡ

παρουσία επί κεφαλῆς τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος, ἐπί μία δεκαπενταετία τῶν ἰδίωv προσώπων, τὰ ὁποῖα δέν στηρίζονται στήν ἐμπιστοσύνη τῆς ἐργατικῆς τάξεως καί δέν ἐκπροσωποῦν τή θέλησή τους καί τὰ ὁποῖα ἐκλέγονται ἀπό συνέδρια πού συγκροτοῦνται ἀντιδημοκρατικά καί μόνον ὑπό τόν ἔλεγχον τῶν ἰδίωv προσώπων.

Καί σάν ἀποτέλεσμα ἔχει τήν συνεχῆ οἰκονομική ἀπαθλίωση τῶν ἐργαζομένων, τήν καθήλωση τῶν μισθῶν, τῶν ἡμερομισθίων καί τῶν συντάξεων, τίς χαμηλές παροχές τῆς Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως, τήν ἀνεργία καί τήν μή ἐπαριῆ προστασία τῶν ἀνέργων καί τήν ἀθρόα μετανάστευση ἐργατῶν στίς ξένες χῶρες.

ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Μπροστά στήν κατάσταση αὐτή τοῦ κινήματος, μιά ομάδα συνδικαλιστικῶν στελεχῶν, ἐπήραμε πρό ἐτῶν τήν πρωτοβουλία καί ἰδρύσαμε τό Δημοκρατικό Συνδικαλιστικό Κίνημα, τό ὁποῖον ἔχω τήν τιμῆν νά ἐκπροσωπῶ.

Τό Δημοκρατικό Συνδικαλιστικό Κίνημα δέν εἶναι συνδικαλιστική ὀργάνωση.

Εἶναι ἓνα κίνημα στελεχῶν, πού ἀγωνίζονται μέσα καί ἔξω ἀπό τίς ὀργανώσεις τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας γιά τή διαφώτιση τῶν ἐργατῶν, τήν ἐξυγίανση καί αναδιοργάνωση τοῦ Κινήματος καί τήν καθοδήγηση τῶν ἀγώνων τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν σιοπῶν τοῦ Δημοκρατικοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος ἐξαρτᾶται κατὰ κύριο λόγο ἀπό τήν ἀποκατάσταση στή χώρα μας τῆς Δημοκρατίας καί τῶν πολιτικῶν καί συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν.

Γι' αὐτό θεωρῶ καθῆκον μου ἐκ μέρους τῶν ἑλλήνων ἐργατῶν νά εὐχαριστήσω ὅλους ἐκείνους πού εἶχαν τήν πρωτοβουλία νά καλέσουν τή Συνδιάσκεψη αὐτή καί ὅλους τούς ἀντιπροσώπους πού παρευρίσκονται στήν αἴθουσα αὐτή, γιά τό τόσο ζωηρό τους ἐνδιαφέρον πρός ἀποκατάσταση τῆς Δημοκρατίας στή χώρα μας, τήν παροχή γενικῆς ἀμνηστείας καί τήν ἀπο-

φυλάκιση τῶν κρατουμένων, οἱ ὅποιοι ἐπὶ 18 χρόνια
σαπίζουν στίς Ἑλληνικές φυλακές, γιά τὰ πολιτικά
- τους φρονήματα.

Μερικοὶ ἀπό αὐτούς εἶναι συνδικαλιστικά στελέ-
χη καί τό ἔγνημά των εἶναι ὅτι ἀγωνίσθησαν γιά τήν
τάξην τους, γιά τίς ιδέες τους καί γιά τίς ἐλευθερίες
τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.-

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ